

Temanotat

Mauritania: ID-dokumenter

© Landinfo 2017

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgata 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

E-post: landinfo@landinfo.no

www.landinfo.no

Om Landinfos temanotater

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) innhenter og analyserer informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet (UDI), Utlendingsnemnda (UNE) og Justis- og beredskapsdepartementet har behov for kunnskap om.

Landinfos temanotater er basert på opplysninger fra nøye utvalgte kilder. Opplysningene er behandlet i henhold til [anerkjente kvalitetskriterier for landinformasjon](#) og [Landinfos retningslinjer for kilde- og informasjonsanalyse](#).

Temanotatene bygger på både skriftlig og muntlig kildemateriale. En del av informasjonen som formidles, er innhentet gjennom samtaler med kilder på informasjonsinnhentingsreiser. Landinfo tilstreber bredde i kildetilfanget, og så langt mulig er det innhentet informasjon fra kilder som arbeider uavhengig av hverandre. Alt benyttet kildemateriale er fortløpende referert i temanotatene. Hensyn til enkelte kilders ønske om anonymitet er ivaretatt.

Notatene gir ikke et uttømmende bilde av temaene som undersøkes, men belyser problemstillinger som er relevante for UDIs og UNEs behandling av utlendingssaker.

Landinfo er en faglig uavhengig enhet, og informasjonen som presenteres, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos temanotater gir heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som omtales.

About Landinfo's reports

The Norwegian Country of Origin Information Centre, Landinfo, is an independent body within the Norwegian Immigration Authorities. Landinfo provides country of origin information (COI) to the Norwegian Directorate of Immigration (Utlendingsdirektoratet – UDI), the Immigration Appeals Board (Utlendingsnemnda – UNE) and the Norwegian Ministry of Justice and Public Security.

Reports produced by Landinfo are based on information from carefully selected sources. The information is collected and analysed in accordance with [common methodology for processing COI](#) and [Landinfo's internal guidelines on source and information analysis](#).

To ensure balanced reports, efforts are made to obtain information from a wide range of sources. Many of our reports draw on findings and interviews conducted on fact-finding missions. All sources used are referenced. Sources hesitant to provide information to be cited in a public report have retained anonymity.

The reports do not provide exhaustive overviews of topics or themes, but cover aspects relevant for the processing of asylum and residency cases.

Country of Origin Information presented in Landinfo's reports does not contain policy recommendations nor does it reflect official Norwegian views.

SUMMARY

In 2011, Mauritania put into effect a series of reforms aimed to modernize registration in the National Registry, as well as document issuance. In connection with the introduction of new biometric ID-documents, the Mauritanian parliament decided to organize a new registration of the population. All Mauritanian citizens – regardless of whether they are already registered in the National Registry or not – must register again. Registration is still taking place and is a prerequisite for obtaining a national ID-card and passport. This report describes the process of enrolment as well as the procedures for obtaining biometric national ID-cards and passports. Some ethnic and social groups (especially haratin, descendants of slaves, and Afro-Mauritians) have – for historical reasons – significant challenges in meeting the documentation requirements for enrolling in the population register. The report briefly describes the challenges these groups face when applying for ID-documents. Finally, the report provides some information that can be used in an assessment of the quality of Mauritanian documents.

SAMMENDRAG

I 2011 satte Mauritania i verk en rekke reformer med tanke på å modernisere folkeregistrering og dokumentutstedelse. I forbindelse med innføringen av nye, biometriske ID-dokumenter, ble det besluttet å gjennomføre en ny registrering av befolkningen. Alle mauritanske borgere – uavhengig av hvorvidt de allerede er registrert i folkeregisteret eller ikke – må registrere seg på nytt. Registreringen foregår fortsatt, og er en nødvendig forutsetning for å få utstedt nasjonalt ID-kort og pass. Notatet beskriver prosessen rundt registreringen, og hvilke underlagsdokumenter som kreves. Deretter beskrives søknadsprosedyrene for nasjonalt ID-kort og pass. Visse etniske og sosiale grupper (etterkommere etter slaver, såkalte haratin, og afro-mauritaniere) har – av historiske årsaker – betydelige utfordringer med å møte de dokumentasjonskravene som stilles for å registrere seg på nytt i folkeregisteret. Notatet beskriver kort hvilke utfordringer disse gruppene møter når de skal søke om ID-dokumenter. Avslutningsvis gir notatet informasjon som kan brukes i en vurdering av mauritanske dokumenters generelle notoritet.

INNHold

1. Innledning	6
1.1 Kildetilfang	6
2. Kort om Mauritania	6
2.1 Etniske spenninger og konflikter	7
3. Folketelling og registrering av befolkningen 2011	8
4. Kort om organisering av folkeregistrene	9
4.1 Kort om tilstanden i offentlig forvaltning	9
4.2 Administrativ inndeling	10
4.3 Administrasjonsspråk	10
4.4 Navneskikker og transkripsjon av navn	10
5. Registrering av hendelser i folkeregisteret og utstedelse av attester	11
5.1 Fødsel	12
5.1.1 Barn født i Norge av mauritanske foreldre	12
5.2 Ekteskap og skilsmisse	12
5.3 Død	13
5.4 Manglende registrering av hendelser	13
5.4.1 Etterregistrering av hendelser	13
6. Biometriske ID-kort	14
6.1 Søknadsprosedyre fra Mauritania	15
6.2 Søknadsprosedyre fra Europa	15
7. Biometriske pass	15
7.1 Søknadsprosedyre fra Mauritania	15
7.2 Søknadsprosedyre fra utlandet	16
8. Statsborgerattest	16
9. Grupper som har vanskelig for å få ID-dokumenter	17
10. Vurdering av mauritanske dokumenters notoritet	18
11. Referanser	20

1. INNLEDNING

I 2010 satte mauritanske myndigheter i verk en rekke reformer med tanke på å modernisere folkeregistrering og dokumentutstedelse. Hovedformålet med reformene var å innføre biometriske ID-dokumenter, gjøre slutt på den omfattende omsetningen av falske mauritanske ID-dokumenter, samt bygge opp et manntall til bruk i fremtidige valg. I 2011 vedtok parlamentet en ny lov om folkeregistrering, som erstattet loven fra 1996. Organet Agence Nationale du Registre des Populations et des Titres Sécurisés (ANRPTS) ble etablert, og fikk ansvar for den praktiske gjennomføringen av reformene. Folkeregistre, såkalte CAC (Centre d'Accueil des Citoyens), ble etablert i alle landets departementer.

I forbindelse med innføringen av biometriske ID-dokumenter, ble det besluttet å gjennomføre en ny registrering av befolkningen fra mai 2011. Alle mauritanske borgere, uavhengig av hvorvidt de hadde vært registrert i folkeregisteret tidligere eller ikke, skulle registreres på nytt, og få nye, biometriske dokumenter.

Prosessen rundt ny-registreringen – eller *innrulleringen*, som den omtales som lokalt – har blitt møtt med krass kritikk fra begynnelsen. Det er særlig svarte maurere (såkalte haratin) og afro-mauritaniere (etniske grupper som soninké, wolof og toucouleur) som har reagert negativt på prosessen, som de anser for å være diskriminerende mot dem (se pkt. 2.1 for mer informasjon om etniske spenninger og konflikter).

Etter en kort beskrivelse av det mauritanske samfunnet og den kontroversielle folketellingen, beskriver vi kort prosedyrer for registrering av hendelser i folkeregisteret og utstedelse av de viktigste ID-dokumentene: nasjonalt ID-kort og pass. Notatet gir til slutt noen opplysninger som kan brukes til å vurdere mauritanske dokumenters generelle notoritet.

1.1 KILDETLFANG

Informasjonstilfanget om mauritanske ID-dokumenter er svært begrenset. Det finnes ingen helhetlig fremstilling av prosedyrer knyttet til folkeregistrering og dokumentutstedelse fra myndighetenes side, og informasjonen spriker tidvis fra en kilde til en annen. Dette notatet er derfor en sammenstilling av anekdotisk informasjon fra ulike kilder, herunder informasjon som Landinfo har innhentet fra Mauritania ambassader i Paris, Berlin og Brussel, samt ulike nyhetsartikler fra mauritanske aviser og andre franskspråklige nyhetskilder. Punkt 3 om folketellingen (2011) er hovedsakelig bygget på en rapport fra franske innvandringsmyndigheter (OFPRA 2012). Notatet må derfor forstås som en generell innføring til noen av de viktigste aspektene ved mauritansk folkeregistrering og dokumentutstedelse, og ikke en utfyllende fremstilling av dette komplekse, men lite belyste feltet.

Notatet er en oppdatert og omarbeidet versjon av et notat med samme tema fra 2010.

2. KORT OM MAURITANIA

Den islamske republikken Mauritania (al-Jumhuriyya al-islamiyya al-muritaniyya) er et stort, men spredt befolket ørkenland med rundt fire millioner innbyggere. Ved sin plassering i Sahara / Sahel-regionen utgjør landet en overgangssone mellom den

arabiske verden og Afrika sør for Sahara. Den nordlige delen av Mauritania befolkes av maurere (hvite maurere, *beydan*, og svarte, arabiserte maurere, *haratin*), mens den sørlige delen av landet, i grenseområdene mot Senegal, hovedsakelig befolkes av afro-mauritanske grupper (wolof, soninké, toucouleur). Hovedstaden Nouakchott og de større byene i landet er etnisk sammensatte.

Hovedstaden Nouakchott er landets politiske sentrum og største by, mens Nouadhibou er landets økonomiske hovedstad. Andre viktige byer er Kiffa (dyreoppdrett og handel), Kaédi og Rosso (jordbruk) og Zouérate (mineralutvinning).

2.1 ETNISKE SPENNINGER OG KONFLIKTER

Mauritania er et lagdelt samfunn som kjennetegnes av strenge hierarkier både mellom etniske grupper, og innad i de enkelte etniske gruppene. Slaveri forekommer, også i dag (United Nations General Assembly 2017). Helt siden landet ble en selvstendig stat i 1960, har Mauritania vært preget av sterke etniske spenninger og konflikter. De hvite maurerne dominerer samfunnsliv og økonomi, mens svarte maurere og afro-mauritanere systematisk ekskluderes fra maktposisjoner i alle deler av samfunnslivet. De afro-mauritanske gruppene er også språklig og kulturelt marginaliserte i et samfunn som domineres av arabisktalende, hvite maurere.

De etniske spenningene er permanente, men toppet seg i april 1989, da en konflikt mellom senegalesiske jordbrukere og mauritanske nomadiske pastoralister i grenseområdene mellom Senegal og Mauritania utartet til en grensekonflikt som spredte seg i de to landene og forårsaket opptøyer i Dakar og Nouakchott. Flere hundre personer ble drept i konflikten, og titusener av afro-mauritanere måtte flykte eller ble deportert til Senegal.

Ettersom det ikke innhentes informasjon om etnisk opprinnelse i forbindelse med folketellinger eller registrering i folkeregisteret, vet man ikke hvor store de enkelte etniske gruppene faktisk er. Et vanlig estimat er at den mauritanske befolkningen består av rundt 30 % hvite maurere, 40 % svarte maurere og 30 % afro-mauritanere (United Nations General Assembly 2017). Dette innebærer at sosialt marginaliserte grupper (*haratin* og afro-mauritanere) til sammen utgjør 70 %, altså et flertall av befolkningen. Til tross for at hvite maurere – statistisk sett – representerer en minoritet i landet, dominerer de alle sektorer i det mauritanske samfunnet.

Det er i lys av de etniske spenningene at man må forstå hvorfor ny-registreringen av befolkningen er så kontroversiell og sensitiv. Afro-mauritanske folkegrupper mener at maurerne bevisst gjør det vanskelig for dem å få registrert seg og få ID-dokumenter, og at de bruker folketellingen som et instrument for å manipulere befolkningsstatistikken til egen fordel, og således «arabisere» befolkningen. Som en reaksjon mot en prosess som de oppfatter som diskriminerende og urimelig, etablerte afro-mauritanske aktivister bevegelsen «*Touche pas à ma nationalité*» (Ikke rør nasjonaliteten min, TPMN) i 2011. TPMN viser til at de rigide kravene til dokumentasjon som stilles i forbindelse med ny-registreringen, som er en nødvendig forutsetning for å få utstedt ID-dokumenter, rammer afro-mauritanere spesielt hardt.

Under følger en kort beskrivelse av ny-registreringen av befolkningen som startet opp i 2011, og som alle mauritanske borgere må gjennomføre for å kunne søke om nasjonalt ID-kort og pass.

3. FOLKETELLING OG REGISTRERING AV BEFOLKNINGEN 2011

Som tidligere nevnt, igangsatte mauritanske myndigheter i 2011 en prosess for å registrere befolkningen på nytt, og utstede nye biometriske ID-kort og pass. Innrulleringen i folkeregisteret pågår fortsatt, er obligatorisk for alle mauritanske borgere, og en nødvendig forutsetning for å få nye, biometriske ID-kort og pass (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale september 2017).

For å la seg registrere i folkeregisteret tar man kontakt med nærmeste CAC (Centre d'Accueil des Citoyens), eventuelt nærmeste mauritanske utenriksstasjon med slik myndighet (i Europa enten i Paris eller i Madrid). Først legger man fram følgende dokumentasjon (ANRPTS 2017; OFPRA 2012; Mauritanias ambassade i Madrid u.å.):

- Fødselsattest utstedt i forbindelse med folketellingen i 1998
- Nasjonalt ID-kort (gammelt ID-kort hvor de syv siste tallene er synlige)
- Dokumentasjon på at foreldre og evt. eldre søsken er innrullert i folkeregisteret, evt. dødsattest. (Dette dokumentasjonskravet gjelder for personer under 45 år.)
- Fastsettelsesdom fra en domstol i førsteinstans som viser søkerens slektskapsrelasjoner (*hukm bi-thubut nasb*)
- En erklæring om slektskapsrelasjoner (*mahdar tasrih bi-nasb*)
- Andre dokumenter som kan sannsynliggjøre søkerens identitet, som pass, gammel fødselsattest, statsborgerbevis eller lignende

Landinfo har – til tross for omfattende undersøkelser – ikke kunnet bringe på det rene hvorvidt all dokumentasjonen som er nevnt over, faktisk kreves, eller om enkelte dokumenter gjør andre overflødige. Det viktigste å merke seg i denne sammenhengen er likevel at det er knyttet betydelige dokumentasjonskrav til det å la seg innrulle i det nye folkeregisteret.

I tillegg til den skriftlige dokumentasjonen, kan søkeren bli stilt spørsmål om seg selv, sin familie, lokale forhold eller annen informasjon som kan brukes i vurderingen om hvorvidt søkerens identitet anses som dokumentert.

Dersom søkerens identitet anses dokumentert, registreres biografiske opplysninger (fornavn, etternavn, kjønn, fødselsdato og -sted, far og mors navn) og biometriske data (fingeravtrykk, bilde og signatur) i den nyopprettede, sentrale folkeregisterdatabasen.

Ved endt prosedyre får søkeren en utskrift av registreringen (extrait de registre national des populations) med et personnummer (numéro national d'identification, NNI). Dette dokumentet er, som tidligere nevnt, en nødvendig forutsetning for å få biometrisk ID-kort og pass.

Søknadsprosedyren og dokumentasjonen er den samme for mauritaniere bosatt i utlandet, men denne gruppen må i tillegg fremlegge gyldig oppholdstillatelse fra vertslandet, slik at eventuelt statsborgerskap i et annet land kan avklares (OFPRA 2012).¹

---

¹ Krav om oppholdstillatelse fra vertslandet for å la seg registrere i mauritansk folkeregister fra utlandet har møtt sterke protester fra den mauritanske diasporaen i Europa, særlig i Frankrike, hvor det ved flere anledninger har vært

Innrulleringen har, som tidligere nevnt, blitt sterkt kritisert helt fra starten. Det juridiske rammeverket for operasjonen har vært svakt, noe som har ført til omfattende rom for skjønn i det enkelte CAC. Praksis har variert fra region til region og fra folkeregister til folkeregister. Dette har ført til beskyldninger om forskjellsbehandling og maktmisbruk, særlig (men ikke utelukkende) mot den afro-mauritanske befolkningen (Sidya 2017).

Afro-mauritanere har blitt møtt med en grunnleggende skeptisk og nedlatende holdning av ansatte på folkeregistrene, som nærmest utelukkende tilhører den mauriske eliten. En del afro-mauritanere har måttet svare på spørsmål som i sine premisser gir uttrykk for tvil om deres statsborgerskap og tilhørighet til Mauritania. En del har måttet bevise sin tilknytning til landet ved å snakke hassanya (som ikke er førstespråk for de afro-mauritanske gruppene, men i beste fall et kommunikasjonspråk), eller resitere Koranen på arabisk. Andre har måttet svare på kontrollspørsmål om lokale mauriske notabiliteter eller spesifikke forhold ved den mauriske kulturen som de ikke har forutsetninger til å svare på (OFPPRA 2012). Som følge av manglende dokumentasjon og / eller manglende kunnskap om maurisk språk og kultur, har en del afro-mauritanere fått avslag på søknaden om å la seg innrulle i folkeregisteret. Denne gruppen kan da, som følge av artikkel 9 i loven om folkeregistrering (2011), heller ikke få biometriske ID-dokumenter. Hvor stort omfanget er, har Landinfo per dags dato ingen informasjon om.

4. KORT OM ORGANISERING AV FOLKEREKISTRENE

4.1 KORT OM TILSTANDEN I OFFENTLIG FORVALTNING

Mauritania er en tidligere fransk koloni, og har videreført mange aspekter ved fransk statsforfatning og administrasjonsskikk. Landet er også en islamsk republikk, og har sterke bånd til den arabiske og muslimske verden. Sharia er også en viktig lovkilde, i tillegg til fransk lov.

Mauritania er et av verdens fattigste land. Landet ligger på 157. plass av 188 land på FNs Human Development Index for 2016, dvs. i kategorien av land med «low human development index» (UNDP 2016). Den knappe ressursituasjonen gjenspeiles i landets dårlig utbygde offentlige forvaltning, både hva gjelder menneskelige ressurser, tekniske innretninger, moderne teknologi og andre forhold. Et konkret eksempel på dette er at mange offentlige kontorer kun har strøm noen timer om dagen, og lange perioder uten internett-tilgang. Fraværet av en moderne forvaltningskultur fører til at politiske beslutninger ikke følges opp, og at administrasjonsrutinene ikke følges. Disse trekkene – og flere andre – kjennetegner alle deler av offentlig forvaltning i Mauritania, også folkeregistrene og de organene som har ansvar for dokumentutstedelse.

---

demonstrasjoner utenfor den mauritanske ambassaden med krav om endret praksis, fordi migranter uten oppholdstillatelse ikke har kunnet la seg innrulle. På nettsidene til den mauritanske ambassaden i Madrid står oppholdstillatelse listet opp som krav kun «hvis mulig» (Mauritanias ambassade i Madrid u.å.).

4.2 ADMINISTRATIV INNDELING

Mauritania er delt inn i 13 regioner (*wilaya*)², 53 departementer (*muqata'a*) og 216 kommuner. Hver region ledes av en guvernør (*wali*), som er statens høyeste representant i regionen, og som svarer direkte til innenriksministeren. Departementene ledes av en prefekt (*hakim*), som mottar instruksjoner fra guvernøren. Kommunen ledes av en borgermester, med ansvar for lokale forhold som ro og orden, vann, elektrisitet, avfallshåndtering og så videre (ARLEM 2014).

Folkeregistrene ligger på *muqata'a*-nivå. Alle landets departementer skal ha minst ett folkeregister.

4.3 ADMINISTRASJONSSPRÅK

Arabisk er eneste offisielle språk og det dominerende språket i Mauritania. Muntlig brukes den arabiske dialekten *hassanya*, av maurere som førstespråk og av andre folkegrupper som kommunikasjonsspråk. Wolof, *soninké* og *halpulaar* – som tales av afro-mauritanske grupper – fikk status som nasjonalspråk i 1979.

Til tross for at wolof, *soninké* og *halpulaar* har status som nasjonalspråk, har de kun en marginal utbredelse og status i den offentlige sfære, sammenlignet med arabisk. Arabisk dominerer ikke bare som administrasjonsspråk, men også i alle offentlige sammenhenger, som i skolen, i media og i politikken.

Mauritania var fransk koloni fram til 1960, og fransk var offisielt språk ved siden av arabisk frem til 1980 (Taine-Cheick 2004). Fransk brukes fortsatt i en viss utstrekning i forvaltningen, i undervisning og i media, særlig av den afro-mauritanske befolkningen som bruker språket som en barriere mot arabiseringspolitikken til den mauriske eliten (Candalot 2005).

Alle originale sivilstatusregistreringer som føres inn i folkeregisteret (*actes d'état civil*), skal føres på arabisk. Utskrift av slike registreringer (*extraits*) kan være skrevet på alle andre «gjengse» språk (Lov om folkeregistrering 2011, artikkel 19), i praksis alltid fransk.

4.4 NAVNESKIKKER OG TRANSKRIPSJON AV NAVN

Mauritania har – i en offisiell sammenheng – beholdt fransk navneskikk med fornavn og etternavn. I henhold til folkeregisterlovens artikkel 20 skal en person registreres med fornavn og etternavn, i tillegg til fars fornavn. Dette gjelder for alle etniske grupper, uavhengig av hvilke navnetradisjoner de for øvrig måtte ha.

I den mauriske befolkningen følges i stor grad arabisk navnetradisjon, slik den beskrives i Landinfo 2012. *Ould* («sønn av») eller *mint* («datter av») brukes ofte for å vise slektslinje. Eksempler på en slik navnekombinasjon er Mohamed Ould Abdel Aziz Ould Ely, president i Mauritania, og hans ektefelle, Mariam Mint Ahmed. Hans tidligere statsministers navn er Moulay Ould Mohamed Laghdhaf, som altså er en kombinasjon av fars fornavn (Mohamed) kombinert med et familienavn (etternavn), Laghdhaf.

Afro-mauritanske folkegrupper bruker et eller flere (muslimske) fornavn, og et etternavn som uttrykker både etnisk tilhørighet og sosial herkomst. I uoffisielle

---

² Eventuelt 15 regioner, dersom man teller de tre regionene i hovedstaden Nouakchott individuelt.

sammenhenger brukes ulike kallenavn, hedersbetegnelser og lignende. Et eksempel på en slik navnekombinasjon fra den etniske gruppen fulani er avdøde leder av det mauritanske senatet Mamadou Ba, som vanligvis ble omtalt ved sitt kallenavn M'Baré.

Mauritania er et land hvor skriftkulturen står svakt. Mange mauritaniere kan ikke lese og skrive, og kan derfor være ute av stand til selv å undersøke hvorvidt navnet deres er registrert på riktig måte i dokumentene. Variasjonen synes særlig stor når opprinnelige arabiske og afrikanske navn skrives på fransk av lite skrivekyndige funksjonærer. Noe variasjon i stavemåte av navn på offentlige dokumenter betyr derfor ikke nødvendigvis at personen bevisst har forsøkt å manipulere personopplysninger, men kan skyldes flytende skriftnormer når det gjelder transkripsjon av egennavn på fransk (på arabisk forekommer det bare ytterst sjelden at ett navn kan skrives på flere måter).

Manglende retningslinjer for hvilke navn som skulle føres i folkeregisteret før 2011, og flytende skriftnormer på fransk, har ført til mange feilregistreringer og dobbeltregistreringer gjennom tidene, og er en av grunnene til at myndighetene innførte reform av folkeregisteret i 2011.

Etter innrulleringen i folkeregisteret fra 2011, har myndighetene hatt en rigid praksis med hensyn til endring av stavemåter og annen informasjon på registreringer og dokumenter. Dette har ført til praktiske utfordringer for mange, særlig dersom det er ulike stavemåter og/eller datoer på ulike underlagsdokumenter. Fra 2017 har myndighetene bestemt seg for å myke opp praksisen rundt endring av stavemåte på navn for å forenkle søknadsprosessen for denne gruppen (Sahara Media 2017).

5. REGISTRERING AV HENDELSER I FOLKEREGERET OG UTSTEDELSE AV ATTESTER

I henhold til loven av 2011 skal fødsel, ekteskap, skilsmisse og død registreres i folkeregisteret. Regler for registerføring og utstedelse av sivilstatusdokumenter finnes i loven om folkeregistrering (2011), kapittel II.

Hendelsen registreres i den sentrale folkeregisterbasen, mens underlagsdokumentene arkiveres ved det lokale folkeregisteret (Lov om folkeregistrering 2011, artikkel 18).

Registreringen finner sted på et CAC. Mauritaniere i utlandet registrerer hendelsene ved nærmeste utenriksstasjon med slik myndighet, eller hos riktig myndighet i det landet de oppholder seg i (Loven om folkeregistrering 2011, artikkel 11). Per august 2017 finnes det to registreringskontorer i Europa: ambassadene i Paris og Madrid (Mauritanias ambassade i Berlin, telefonsamtale september 2017).

Den som oppgir falske opplysninger til folkeregisteret, utsteder et offentlig dokument til en person uten rett, manipulerer opplysninger i det nasjonale folkeregisteret eller tilsvarende, dømmes til bøter og fengsel (se lov om folkeregistrering, kapittel VII, for de ulike typer overtredelser og tilsvarende strafferammer). Det er imidlertid liten grunn til å tro at disse lovbestemmelsene håndheves i noen stor utstrekning.

Det kan ikke gjøres endringer i registrene uten rettslig beslutning. Personnummer (NNI), samt registrering av ekteskap, skilsmisse og dødsfall kan ikke under noen omstendighet endres (Lov om folkeregistrering 2011, artikkel 31).

5.1 FØDSEL

Barnets foreldre eller andre nære slektninger – etter en rekkefølge som står beskrevet i artikkel 33 i lov om folkeregistrering – har ansvar for å skrive barnet inn i et lokalt CAC innen 60 dager etter fødselen. Foreldrene fremviser fødselsbekreftelse fra sykehus eller helsestasjon, samt vigselfattesten. På bakgrunn av disse opplysningene utsteder CAC en fødselsattest (extrait d'acte de naissance). Fødselsattesten skal blant annet inneholde følgende opplysninger: Barnets kjønn, navn og etternavn, fødselsdato- og sted, statsborgerskap, samt foreldrenes navn, adresse og yrke.

Dersom far er ukjent, kan mor registrere barnet i folkeregisteret og velge fornavn til barnet. Den ansatte på folkeregisteret gir barnet etternavn, men i praksis vil, ifølge rådgiver i Sosial-, barne- og familiedepartementet Mohamed Ould Abdou (møte i Nouakchott november 2011), et barn som er født utenfor ekteskap med ukjent far, få mors familienavn.

Når en fødsel, enten i Mauritania eller i utlandet, ikke meldes til folkeregisteret i rett tid, må man fastslå identitet gjennom en fastsettelsesdom i førsteinstansdomstolen i det området man er bosatt. Deretter kan man registrere opplysningene i folkeregisteret etter vanlig prosedyre.

5.1.1 Barn født i Norge av mauritanske foreldre

Et barn født i Norge av én eller to mauritanske foreldre, kan registreres ved ambassaden i Paris (om ønskelig, via ambassaden i Brussel, som er side-akkreditert til Norge), etter avtale. I tillegg til barnets norske fødselsattest, kreves dokumentasjon på at foreldrene er innrullert i det nye folkeregisteret, samt oppholdstillatelse i vertslandet (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale september 2017).

5.2 EKTESKAP OG SKILSMISSE

Ekteskap som inngås på lokalt CAC, registreres direkte i folkeregisteret der. Dersom vigselen er foretatt av en muslimsk dommer (*qadi*), må ekteskapet først stadfestes gjennom en fastsettelsesdom i en domstol i førsteinstans, og deretter registreres i folkeregisteret. Ektefellene må fremlegge ID-dokumenter.

Når vigselen er registrert ved lokalt CAC, får ektefellene et vigselfokument. Vigselfokumentet inneholder personnummer (NNI) og personalia til ektefellene, eventuelle verger og vitner. Ektefellene har også en ekteskapskontrakt, hvor blant annet brudeprisens størrelse er registrert (IRB 2015; Lov om folkeregistrering 2011, kapittel IV).

Det finnes to skilsmissetyper i Mauritania. *Talaq* innebærer at mannen oppløser ekteskapet, mens *tatliq* innebærer at ekteskapet oppløses av en dommer. Både *talaq* og *tatliq* skal registreres i folkeregisteret innen 15 dager. Etter denne datoen må skilsmissen først stadfestes gjennom en fastsettelsesdom i en domstol i førsteinstans, før den kan registreres i folkeregisteret på vanlig vis. Den som registrerer skilsmissen (mannen, kvinnen eller begge), får en skilsmisseattest, hvor personnummer (NNI), personalia, vigselfokumentets referansenummer, årsak til skilsmissen og hvorvidt kvinnen er gravid fremkommer (Lov om folkeregistrering 2011, kapittel V).

5.3 DØD

Dødsfall skal meldes av avdødes pårørende (arvinger) til lokalt CAC, enten på stedet hvor døden inntraff, eller på stedet hvor avdøde bodde, innen 30 dager. CAC utsteder dødsattest på bakgrunn av følgende dokumentasjon:

- Melding om dødsfall fra lokalt sykehus, evt. bekreftelse på dødsfall av en kompetent person
- Den avdødes fødselsattest
- Tillatelse til begravelse
- To vitner

5.4 MANGLENDE REGISTRERING AV HENDELSER

Det er lovpålagt å registrere fødsel, ekteskap, skilsmisse og død i folkeregisteret, og man kan bli bøtelagt dersom man unnlater å registrere disse hendelsene. I realiteten er det mange hendelser som enten aldri registreres, eller de etterregistreres, og da gjerne lang tid etter at de har skjedd. I henhold til informasjon fra den mauritanske sosialministeren (som sitert i AMI 2017), blir kun litt over halvparten av mauritanske barn (56 %) fødselsregistrert. Manglende kultur for å registrere livshendelser skyldes ulike sosiokulturelle trekk ved det mauritanske samfunnet:

- Mauritania er et stort og spredt befolket land, og stor avstand til folkeregistrene kan hindre folk i å registrere hendelser når de inntreffer, selv om de er forpliktet til dette ved lov;
- Mange registrerer ikke hendelser før de har et reelt behov for dokumentasjon, for eksempel i forbindelse med ekteskapsinngåelse, innskrivning på skole, søknad om pass, og så videre;
- Rundt halvparten av befolkningen i Mauritania kan ikke lese og skrive, og mange kjenner ikke til loven og egne forpliktelser i henhold til denne;
- Mauritania er tradisjonelt et nomadisk samfunn, hvor staten kun har spilt en marginal rolle, og hvor klanene selv har hatt egne metoder for å skaffe seg oversikt over gruppens medlemmer.

Heller ikke ekteskap og skilsmisse registreres systematisk i Mauritania. Maurerbefolkningen har et ekteskapsmønster som skiller seg vesentlig fra andre folkegrupper i Nord-Afrika. Det er vanlig, både for menn og kvinner, å gifte og skille seg flere ganger i løpet av livet. Normalt er det en muslimsk dommer (*qadi*) som vigsler og innvilger skilsmisse. Ekteskap og skilsmisse er ansett som et anliggende for storfamilie og sosialt nettverk, og ikke for staten. Derfor er det mange ekteskap og skilsmisser som aldri registreres hos myndighetene, eller som etterregistreres først når ektefellene har behov for dokumentasjon på ekteskapet.

5.4.1 Etterregistrering av hendelser

Når fødsel, ekteskap, skilsmisse og død ikke meldes til folkeregisteret i rett tid, må hendelsen – i alle fall i teorien – fastslås gjennom en fastsettelsesdom (judgement supplétif) i domstolen.

Som det fremgår i avsnittet over, er det trekk ved det mauritanske samfunnet – både historisk og i dag – som innebærer at hendelser i liten grad registreres når de skjer, for så å registreres i masseregistreringsprosesser, slik tilfellet var i folketellingen i 1998 og så på nytt i 2011. Intensjonen ved slike omfattende registreringer er å rette opp feil og mangler i tidligere registreringer, men resultatet blir ofte det motsatte. Eksempelvis er det tilnærmelesvis umulig for en del enkeltpersoner og grupper å skaffe de underlagsdokumentene som kreves i forbindelse med ny-registreringen av befolkningen i 2011 på en legal måte, samtidig som at registreringen både er obligatorisk og en nødvendig forutsetning for å få ID-dokumenter. Andre igjen møter problemer fordi det er innbyrdes feil i dokumentene med hensyn til stavemåte av navn eller fødselsdato. Konsekvensen er dermed at mange skaffer seg enten falske underlagsdokumenter, eller underlagsdokumenter med helt eller delvis fiktivt innhold, for å oppfylle myndighetenes (ofte urimelige) krav til dokumentasjon. Således bidrar store reformer, paradoksal nok, til å øke forekomsten av falske og/eller uriktige underlagsdokumenter, og i neste instans også ID-dokumenter med uriktige opplysninger, snarere enn å redusere omfanget, slik intensjonen i utgangspunktet var.

Etterregistrering av hendelser bidrar også til at opplysningene i underlagsdokumentene – og følgelig ID-dokumentene utstedt på bakgrunn av dem – blir upresise.

Under følger en beskrivelse av utstedelse av de viktigste ID-dokumentene: nasjonalt ID-kort og pass. I den forbindelse er det viktig å understreke at dokumentene må skaffes i en gitt orden. For å få biometrisk ID-kort forutsettes det at man først er innskrevet («innrullert») i det nye folkeregisteret. For å få biometrisk pass, kreves det at man først har fått biometrisk ID-kort.

6. BIOMETRISKE ID-KORT

Nasjonalt ID-kort er det viktigste ID-dokumentet for mauritanske borgere, både i identifiseringsøyemed og for å dokumentere mauritansk statsborgerskap. ID-kortet brukes som dokumentasjon for å utstede andre dokumenter, som pass, og brukes som legitimasjon i de fleste sammenhenger, blant annet for å stemme ved valg.

Nasjonalt ID-kort er påbudt for alle mauritaniere over 16 år. ID-kortet er gyldig i ti år, og må fornyes ved personlig oppmøte ved et CAC. Kortet er ment å erstatte førerkort, helsekort og valgkort på sikt.

Mauritania innførte biometriske ID-kort i 2012. Kortet er laget i plast og inneholder en databrikke med biometriske data. Innehaverens personnummer (numéro national d'identification, NNI) fremkommer på ID-kortet (Mauritanias ambassade i Madrid u.å.).

Det har vært sporadiske meldinger fra lokal presse om at det med ujevne mellomrom er tekniske problemer knyttet til produksjonen av ID-kortene, noe som har ført til brudd i utstedelsen av dokumentene i kortere eller lenger perioder.

ID-kort av den gamle typen (ikke-biometrisk) er ikke lenger gyldig.

6.1 SØKNADSPROSEDYRE FRA MAURITANIA

For å få utstedt et biometrisk ID-kort må søkeren være ny-innskrevet i folkeregisteret, og fremvise dokumentasjon på det (se punkt 3 over). Søkeren må møte personlig og fremlegge følgende dokumentasjon (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale september 2017):

- Dokumentasjon på innskriving i folkeregisteret
- Fødselsattest basert på 1998- eller 2011-registreringen
- Fødselsattest (evt. dødsattest) for foreldre eller søsken for søkere under 45 år

6.2 SØKNADSPROSEDYRE FRA EUROPA

Mauritanske borgere som oppholder seg i Europa, kan søke om biometrisk ID-kort ved ambassaden i Paris eller Madrid, etter avtale. Mauritanias ambassade i Brussel er akkreditert til Norge, men per august 2017 har ikke ambassaden nødvendig personell eller utstyr til å motta søknader om nasjonalt ID-kort, og henviser inntil videre til ambassadene i Paris og Madrid. Dokumentasjonskravene er de samme som for en søknad fremmet fra Mauritania, i tillegg til dokumentasjon på oppholdstillatelse i landet hvor søkeren oppholder seg (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale september 2017).

7. BIOMETRISKE PASS

7.1 SØKNADSPROSEDYRE FRA MAURITANIA

Mauritania innførte biometriske pass i 2013. De gamle, ikke-biometriske passene er ikke lenger gyldige, selv om passet ikke har utløpt (CRIDEM 2013).

Passet har en gyldighet på fem år, og kan ikke forlenges. Søknad om pass må gjøres ved personlig oppmøte ved et CAC.

Ved søknad om pass kreves følgende dokumentasjon (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale august 2016):

- Biometrisk ID-kort
- Fødselsattest basert på 1998- eller 2011-registreringen
- Fødselsattest (evt. dødsattest) for foreldre eller søsken for søkere under 45 år

Den faste prisen for passet er 30 000 ouguiyas (650 NOK), og 100 000 ouguiyas (2200 NOK) for en «VIP-prosess» med raskere saksbehandlingstid. Ved Mauritanias ambassader i Europa er prisen rundt 300 euro. På grunn av stor etterspørsel og regelmessige stopp i produksjonen av pass, har myndighetene ved flere anledninger satt opp prisen.

Det har vært meldt om lange ventetider for å få pass, og utstrakt bruk av «fikser» og andre mellommenn og bestikkelser for å få et pass i rimelig tid (CRIDEM 2013).

På grunn av den høye prisen, og all tid og krefter det koster å søke om pass, skaffer mauritanske borgere seg pass først når de har konkrete reiseplaner, som studier i

utlandet, pilegrimsreise til Mekka eller migrasjon. I dagliglivet i Mauritania er det nasjonalt ID-kort som er den vanlige legitimasjonen, ikke pass.

7.2 SØKNADSPROSEDYRE FRA UTLANDET

Mauritanske borgere i utlandet kan søke om pass ved enkelte europeiske ambassader. Ifølge den mauritanske ambassaden i Brussel, som er sideakkreditert til Norge (telefonsamtale august 2016), utsteder de ikke pass fordi de ikke har nødvendig personell til å utføre en slik tjeneste. Mauritanske borgere som skal søke om pass i Norge, må derfor ta kontakt med ambassaden i Paris eller Madrid.

Med ujevne mellomrom går utstyret som brukes til å registrere biometriske data i stykker, og da stopper søknadsprosessen opp. Informasjon om hvorvidt utstyret fungerer, finnes på nettsidene til den mauritanske ambassaden i Paris (Mauritanias ambassade i Paris u.å.).

Dokumentasjonskravet ved søknad om pass fra utlandet er det samme som ved søknad fremmet fra Mauritania, men søkeren må i tillegg legge ved oppholdstillatelse fra det landet vedkommende oppholder seg i (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale august 2016).

8. STATSBORGERATTEST

Man søker statsborgerattest hos prefekten (hakim), den administrative lederen i det departementet (muqata'a) man er hjemmehørende. Attesten signeres av guvernøren (wali) i den regionen hvor søkeren er bosatt.

Søkeren må fremlegge følgende dokumentasjon:

- Fødselsattest
- Fødselsattest eller statsborgerbevis for en av foreldrene
- Dokumentasjon på innrulling i folkeregisteret for søkeren og søkerens foreldre, dersom søkeren er under 45 år

Det fremgår av lokal presse at det ikke kreves personlig oppmøte for å få utstedt statsborgerattest (Alakhabar 2013).

Statsborgerattest brukes ikke som et ordinært ID-dokument, ettersom ID-kortet er det dokumentet som dokumenterer statsborgerskap i dagliglivet. Statsborgerattesten brukes først og fremst som underlagsdokument.

Mauritansk statsborgerlov (1961) godtar i utgangspunktet ikke dobbelt statsborgerskap, men etter en lovendring i 2010, kan en mauritansk borger som har tatt et annet lands statsborgerskap, beholde sitt mauritanske statsborgerskap etter søknad (Boolumbal 2009; OFPRA 2012).

9. GRUPPER SOM HAR VANSKELIG FOR Å FÅ ID-DOKUMENTER

Som tidligere nevnt, gjenspeiles de etniske og sosiale spenningene i det mauritanske samfunnet også i dokumentedsituasjonen. Det er særlig to grupper – haratin (etterkommere etter slaver) og afro-mauritaniere – som kan møte store utfordringer når de skal registrere seg i folkeregisteret og få ID-dokumenter.

Det er særlig krav om dokumentasjon fra familiemedlemmer som utgjør et problem for disse gruppene. Som tidligere nevnt, må alle søkere under 45 år fremlegge dokumentasjon på at foreldre og / eller eldre søsken er innrullert i det nye folkeregisteret, eventuelt fødselsattest fra 1998-tellingen. Haratin og afro-mauritaniere har – av historiske årsaker knyttet til sosial marginalisering – ikke nødvendigvis tilgang til denne dokumentasjonen fordi deres besteforeldre, foreldre og søsken ikke har vært registrert. Personer fra disse gruppene som delvis, men ikke fullt og helt, har kunnet dokumentere sin identitet, har blitt møtt med vrangvilje og rigiditet av enkelte ansatte ved folkeregisteret, til tross for at de ikke selv kan lastes for å mangle denne dokumentasjonen.

Disse gruppenes vanskeligheter med å registrere seg og skaffe seg ID-dokumenter er så alvorlige at FNs spesialrapportør for menneskerettigheter (Human Rights Council 2017) omtaler det som et menneskerettighetsproblem:

The adamant insistence on the part of the Government that it cannot take account of ethnicity in its policies has the effect of reinforcing the status quo. An egregious example of this is the fact that individuals from the less-favoured groups — Haratines and Afro-Mauritians — make up the overwhelming majority of those who have been unable to obtain a national identity card, without which very little can be done in Mauritania. Despite requests to the Government by the Special Rapporteur for an estimate of how many adults in Mauritania lack proof of registration of civil status in the form of a national identity card, no convincing answers were forthcoming. Although the problem is clearly a major one, the Government either does not know, or is unwilling to disclose, how many people have not been registered. Persons without an identity card cannot attend school beyond the primary level, cannot qualify for many government benefits, cannot vote and generally cannot own land. The bureaucracy responsible for issuing identity cards is cumbersome and determinedly unresponsive and challenging the system is beyond the means of most of those affected. Appeals must be brought before the court, and a host of bureaucratic arrangements have been introduced by law and in practice, which have the effect of deterring many applicants, most of whom are Haratine or Afro-Mauritanian (United Nations General Assembly 2017, s. 13).

En annen gruppe som har opplevd særskilte utfordringer med å bli registrert og få ID-dokumenter, er de mauritanske flyktingene i Senegal som returnerte til Mauritania uten assistanse fra FN etter deportasjonen i 1989:

Although by no means limited to them, the resulting system is especially problematic for those Afro-Mauritians who were expelled in the late 1980s and early 1990s in the context of the passif humanitaire, whose identity documents were confiscated or lost, and who, upon return, have encountered severe difficulties in obtaining identity documents in order to enjoy full

citizenship rights. This group can roughly be divided into two groups: those who returned voluntarily, mostly in the 1990s, and those who returned as the result of a tripartite agreement between Mauritania, Senegal and the Office of the United Nations High Commissioner for Refugees in 2007. Both groups have had serious problems obtaining identity cards, although the latter group has benefited from protections under the tripartite agreement (United Nations General Assembly 2017, s. 13).

Som det fremgår av sitatet fra FN over, vil de som returnerte i regi av FN, som regel ha fått fastslått identitet av den nasjonale kommisjonen for identifisering av flyktninger (Commission nationale d'identification des réfugiés) i retursonene i grenseområdene mellom Mauritania og Senegal i forbindelse med returen. Denne gruppen trenger derfor ikke å dokumentere sin identitet ytterligere i forbindelse med innrulleringen (RFI 2011).

10. VURDERING AV MAURITANSKE DOKUMENTERS NOTORITET

Den mauritanske ambassaden i Brussel (telefonsamtale august 2016) opplyste at det finnes svært mange forfalskninger av fødselsattester basert på folketellingen i 1998. Det er blant annet med tanke på å rydde opp i vrømmelen av falske fødselsattester at myndighetene i 2011 besluttet å gjennomføre en ny folketelling og registrering av befolkningen, som skal tjene som utgangspunkt for utstedelsen av nye biometriske ID-dokumenter med personnummer.

Imidlertid har det strenge dokumentasjonskravet – som er problematisk for mange, særlig for haratin-befolkningen og afro-mauritanere – ført til det motsatte, nemlig at en del skaffer seg underlagsdokumenter med «riktige» opplysninger (det vil si opplysninger påkrevd av myndighetene) for å kunne søke om ID-kort og pass, slik det fremgår under punkt 5.4.1.

Det finnes også anekdotisk informasjon i lokal presse om at utlendinger (hovedsakelig fra Afrika sør for Sahara) har blitt innrullert i folkeregisteret som mauritanske borgere av offentlig tjenestemenn mot bestikkelser (Agence Tawari 2017). Disse kan da følgelig skaffe seg mauritanske ID-dokumenter etter vanlig prosedyre. Det reelle omfanget av dette er ikke kjent.³

Mauritania ligger på 142. plass av 176 land på Transparency International (TI) sin Corruption Perceptions Index 2016 (TI 2016), altså i det absolutte bunnsjiktet, også i en afrikansk kontekst. Dette er et nivå som indikerer «endemic corruption in a country's public sector» (TI 2016). Det er derfor rimelig å hevde at landet preges av en utbredt korrupsjonskultur.

Bestikkelser er vanlig i all kontakt mellom myndigheter og befolkning i Mauritania, som i Nord- og Vest-Afrika generelt. Selv om det etter det Landinfo kjenner til ikke finnes noen empirisk studie av hvordan den generelle korrupsjonskulturen gjenspeiler seg i dokumentsituasjonen konkret, er det kjent fra andre studier fra regionen at nettopp

---

³ Mauritanske borgere kan reise visumfritt til blant annet Algerie. For migranter fra Afrika sør for Sahara kan et mauritansk pass dermed forenkle reisen til Europa.

dokumentutstedelse er et område som utpeker seg med hensyn til småskala-bestikkelser (Blundo & Olivier de Sardan 2006). Dette bekreftes også av mauritanske myndigheter selv (Mauritanias ambassade i Brussel, telefonsamtale august 2016).

En utbredt korrupsjonskultur gir grunn til å tro at de fleste mauritanske underlagsdokumenter, med ekte eller falskt innhold, kan skaffes i bytte mot bestikkelser. Likeledes kan feil i tidligere registreringer følge en person, selv om vedkommende ikke hadde som intensjon å manipulere identitetsopplysningene. Det følger av dette at ID-dokumenter utstedt på bakgrunn av disse underlagsdokumentene, også kan ha uriktig eller falskt innhold, i en glidende overgang fra en liten endring fra for eksempel fødselsdato eller stavemåte, til opprettelsen av en fiktiv identitet.

Det er likevel grunn til å tro at innføringen av biometri på sikt vil kunne skape en *viss* orden på dokumentfeltet, om ikke annet ved at en gitt person «låses» til et gitt sett av biometriske data og et unikt personnummer (NNI). Hvorvidt denne personen opprinnelig ble registrert med korrekte opplysninger, vil det aldri være mulig å finne ut av, ettersom elendig kvalitet på de historiske arkivene gjør det umulig å etterprøve slik informasjon.

11. REFERANSER

Skriftlige kilder

- Agence Tawary (2017, 20 august). Mauritanie/Etat-civil: Le centre d'enrôlement de Dar-Naim à la police judiciaire. *Agence Tawary*. Tilgjengelig fra http://tawary.com/fr/index.php?option=com_content&id=4926%3Amauritanieetat-civil-arrestation-du-chef-centre-denrolement-de-dar-naim&Itemid=2 [lastet ned 29. august 2017]
- Alakhabar (2013,29. august). A MBagne on paye jusqu'à 3000 UM pour le Certificat de nationalité. *Alakhabar*. Tilgjengelig fra <http://odh-mauritanie.com/actualite-12676-mauritanie-a-mbagne-on-paye-jusqu-a-3000-um-pour-le-certificat-de-nationalite-habitant.html?m=4&a=2016> [lastet ned 11. september 2017]
- Blundo, G. & Olivier de Sardan, J-P. (2006). *Everyday Corruption and the State. Citizens & Public Officials in Africa*. London & New York: Zed Books.
- AMI, dvs. Agence Mauritanienne d'Information (2017, 16. juni). Commémoration de la journée de l'enfant africain et de l'orphelin dans le monde musulman. *AMI*. Tilgjengelig fra <http://fr.ami.mr/Depeche-41131.html> [lastet ned 7. juli 2017]
- ARLEM, dvs. Euro-Mediterranean Regional and Local Assembly (2014). *Mauritanie. Fiche Technique. Répartition verticale des compétences*. Brussel: ARLEM. Tilgjengelig fra <https://portal.cor.europa.eu/arlem/Documents/Mauritania%20Fact%20Sheet%20No%201%20FR%208%20May%202014.pdf> [lastes ned 12. september 2017]
- Boolumbal (26. desember 2009). Double nationalité: Le législateur mauritanien autorise la double nationalité. *Boolumbal*. Tilgjengelig fra http://www.boolumbal.org/Double-nationalite-Le-legislateur-mauritanien-autorise-la-double-nationalite_a2450.html [lastet ned 11. juli 2017]
- Candalot, A. (2005). Rôle et enjeux du système éducatif en Mauritanie dans l'évolution politique. *Le Portique*, 3. Tilgjengelig fra <https://leportique.revues.org/760#tocfrom1n1> [lastet ned 29. august 2017]
- CRIDEM (2013,12. januar). Mauritanie – Entrée en vigueur du passeport biométrique. *CRIDEM*. Tilgjengelig fra http://www.cridem.org/C_Info.php?article=638450 [lastet ned 12. juli 2017]
- IRB, dvs. Immigration and Refugee Board of Canada (015, 13. august). *Mauritania: National identity documents in use in Mauritania, including the passport, identity card, birth certificate and marriage certificate; description of those documents and procedures for obtaining them*. Ottawa: IRB. Tilgjengelig via https://www.ecoi.net/local_link/311000/435057_en.html [lastet ned 14. september 2017]
- Landinfo (2012, 7. mars). *Navneskikker i arabiske land*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra <http://landinfo.no/id/2318.0> [lastet ned 14. september 2017]
- [Lov om folkeregistrering] (2011, 12. januar). *Loi n° 2011 - 003 abrogeant et remplaçant la loi n°96.019 du 19 Juin 1996 portant Code de l'Etat Civil*. Tilgjengelig via <https://www.droit-afrique.com/uploads/Mauritanie-Code-2011-etat-civil.pdf> [lastet ned 23. august 2017]
- Mauritania's ambassade i Madrid (u.å.). *Centre d'Accueil des Citoyens à Madrid*. Madrid: Mauritania's ambassade i Madrid. Tilgjengelig fra <http://www.anrptsmadrid.es/index.php/fr/> [lastet ned 14. september 2017]
- Mauritania's ambassade i Paris (u.å.). *Passeport biométrique*. Paris: Mauritania's ambassade i Paris. Tilgjengelig fra <http://www.ambassaderimparis.com/> [lastet ned 17. august 2017]
- OFPRA, dvs. Office français de protection des réfugiés et apatrides (2012, 30. juli). *Le recensement de 2011-2012*. Paris: OFPRA. Tilgjengelig fra https://www.ofpra.gouv.fr/sites/default/files/atoms/files/didr_note_mauritanie_refus_des_conditions_de_recensement_par_des_villageois_peuls_dans_la_wilaya_de_guidimakha_ofpra_16.04_2014.pdf [lastet ned 14. September 2017]

- RFI, dvs. Radio France Internationale (2011, 14. oktober). Recensement en Mauritanie: Les réfugiés rapatriés entrent dans la boucle. *RFI*. Tilgjengelig fra <http://www.rfi.fr/afrique/20111014-recensement-mauritanie-negro-mauritaniens-entrent-boucle/> [lastet ned 29. august 2017]
- Sahara Media (2017, 3. juli). ANRPTS: désormais plus de souplesse. *Sahara Media*. Tilgjengelig fra http://fr.saharamedias.net/ANRPTS-desormais-plus-de-souplesse_a8550.html [lastet ned 18. august 2017]
- Sidya, C. (2017, 21. april). Mauritanie: Six ans de calvaire des négro-mauritaniens pour s’inscrire à l’état civil. *Le360afrique.com*. Tilgjengelig fra <http://afrique.le360.ma/mauritanie/societe/2017/04/17/11122-mauritanie-six-ans-de-calvaire-des-negro-mauritaniens-pour-sinscrire-letat-civil-11122> [lastet ned 29. august 2017]
- Taine-Cheick, C. (2004). La Mauritanie: vers une nouvelle politique linguistique? *Revue d’aménagement linguistique*, 2004, 205-226. Tilgjengelig fra https://hal.archives-ouvertes.fr/file/index/docid/508627/filename/CTC_Mie_politique_ling.pdf [lastet ned 29. august 2017]
- TI, dvs. Transparency International (2016). *Corruption Perceptions Index 2016*. Berlin: TI. Tilgjengelig fra https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2016 [lastet ned 11. september 2017]
- UNDP, dvs. United Nations Development Programme (2016). *Human Development Report 2016 – Mauritania*. New York: UNDP. Tilgjengelig fra http://hdr.undp.org/sites/all/themes/hdr_theme/country-notes/es/MRT.pdf [lastet ned 11. september 2017]
- United Nations General Assembly (2017, 8. mars). *Report of the Special Rapporteur on extreme poverty and human rights on his mission to Mauritania*. New York: United Nations General Assembly. Tilgjengelig via <http://reliefweb.int/report/mauritania/report-special-rapporteur-extreme-poverty-and-human-rights-his-mission-mauritania> [lastet ned 12. september 2017]

Muntlige kilder

- Mauritania's ambassade i Berlin. Telefonsamtale 14. september 2017.
- Mauritania's ambassade i Brussel. Telefonsamtaler 10. august 2016 og 12. september 2017.
- Mauritania's ambassade i Paris. Telefonsamtale august 2014.
- Mohamed Ould Abdou, rådgiver i Sosial-, barne- og familiedepartementet. Møte i Nouakchott 22. november 2011.